Kuningal olen sõs pritsu all vieldom
naese peost, A Tõ viie vapsu, mis
to tennes sõs on Kõnelnu, kui nõismoo
tenäe tennõ roua pääle ei võetomi
Des: võtsen sõs nõmo sinno saau
pääe sinno elitz.

Kõgenoorem poig ütelnu: minno
tuo sedä nõismoori jo tennõ tiõst
suutunnes maa pääl õis-õõnitõ: jo
nõm pääväl peräst võtsen ta omõ
kuddes minno ja minnu sinno kum
go loos, koo nõis-moor nno tütreg
elämn ja kuningaA ootsen tõgasi
tullemi, sõs pecanu ei loos jo sia
nõid ütsen omo tütreg nõlemo õis.
Kuningas jämn omo poigrgo jo
rongo sinnõ saau pääle elämõ ja
pinki elitsen sinnõ saau pääle omo
sinno.

/kõp./

Tornvaatsu 25./III.-2.

H. Koresoon.

Tarwastu kihelkonnast
Saatnud H. Koresoon
Saadud 18 6/V 92.

(15x)

Wana-ussK.

1. Wana-poegan sakis kiriken puto tõese
potuse lõbi käijä, ogo eltsen ei tohi to
minnõ.
2. Wana-poegan pelgäs nõstit wett.
3. Wana-pegami ennen kello 11-12 õtsa en-
gane-eiga.
4. Kui wana-poegan pali pisä õtsa ja sõs kah
Sinnest kõrda tanlas, sõs piawa na wega-
nase jämä ja kui tõist-kõrda tanlas
sõs jäävä na kogumi wegasi ja
palemanda kõrra tanlemise dal, sõs pia-
wa õis-põdama.
5. Wana-minna, mis kõrralse potuse pääl
om se: pisä „jumalo-sõnadego“ õis-võta-
ma ja poega panema, sedä peräst, et
siisom „uestimuna“, mis tõen nõid om
sinno seetan, ja ku sis minna sääl pa-
tsik oetas, sis õis-liugute seeb, sõs
om sun taganõ-kedjä.
Wanast, ku sedani kolmas pääl olima,
sõs oli itsel soldanis tulen kana mun-
ne munna pääl weetan watsa ja minn
un iki tõese tsen paali, ogo soldan
panne tallo jalo alla, munna nõinn
tennõ jalgo watsa potsik ja sinnat tulles
tõesel ennast riist vällõ.
6. Wana-tont saab õpetajan ennast kulo
petto, ogo ei sa sõpe lõnd ega.